

Nejvyšší soud k dovolání žalobce zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by o ní dále jednal a znovu rozhodl.

Důvody:

Pokud jde o dovolací důvod nesprávného právního posouzení (§ 503 čis. 4 c. ř. s.), nelze dovolacímu soudu posouditi na podkladě dosavadního řízení, zda žalobní prosba jest odůvodněna, pokud jde o určovací návrh žalobní a o nepřisouzenou částku 606 Kč s 5% úroky ode dne 4. ledna 1930. Žalovaná doznává, že propustila žalobce, tvrdí však, že k tomu byla oprávněna, jednak proto, že podle jejího pracovního řádu jest přípustné okamžité zrušení pracovního poměru bez výpovědi, jednak proto, že tu byl důvod § 82 e) živn. ř. k okamžitému propuštění žalobce. Než, nebylo-li tu důvodu § 82 e) živn. ř., nebyla žalovaná oprávněna propustiti žalobce, ježto byl, jak nesporno, náhradníkem závodního výboru a žalovaná si svolení rozhodčí komise k propuštění nevyžádala, neboť i náhradník závodního výboru požívá týchž práv jako členové výboru (srov. rozh. čis. 4082 sb. n. s.) a smí proto býti propuštěn podle § 22 (2) zákona o závodních výborech ze dne 12. srpna 1921, čis. 330 sb. z. a n., jen se souhlasem rozhodčí komise. Stalo-li se tudíž propuštění žalobce bez souhlasu rozhodčí komise, jest propuštění bezúčinné a pracovní poměr trvá na dále (srov. rozh. čis. 3935, 4082, 4296, 5936, 6379 sb. n. s.), leč že tu byl žalovanou tvrzený propouštěcí důvod § 82 e) živn. ř. Že žalovaná při propuštění nesdělila žalobci tento důvod, bylo by bezvýznamné, stačí, prokáže-li jej ve sporu (srov. rozh. čis. 219, 7259, 7384 sb. n. s.). Aby se však dalo posouditi, zda tu důvod § 82 e) živn. ř. byl čili nic, bude třeba zjistiti veškeré v tomto směru závažné okolnosti, zejména také, kdy žalovaná zvěděla o vedlejším zaměstnání žalobce. To se však dosud nestalo a zůstalo proto odvolací řízení kusým.

Čís. 10533.

Ustanovovaly-li pojišťovací podmínky, že pojistné sumy nemusí býti upotřebeno, by poškozená budova byla znovu vystavěna neb opravena nebo by příslušenství bylo doplněno, nýbrž mohla-li býti vyplacena i bez veškeré jistoty a dokonce i v případě, že budova vůbec již nebude znovu vystavěna, není pojistný peníz vyňat podle § 290 čis. 2 ex. ř. z exekuce.

(Rozh. ze dne 14. února 1931, R II 9/31).

Vymáhajícímu věřiteli byla povolena proti dlužníkům exekuce zabavením pohledávky, která jim přísluší proti okresnímu soudu v T. z důvodu, že pojišťovnou M. bylo složeno 21.255 Kč jako náhrada za škodu, již utrpěli dlužníci požárem pojištěných nemovitostí. Návrh dlužníků, by tato exekuce byla zrušena jako nepřipustná podle § 290 čis. 2 ex. ř. soud první stolice zamítl. Rekursní soud zrušil exekuci podle § 39 čis. 2 ex. ř. Důvody: Podle čl. 25 pojišťovacích pod-

mínek v vyplácí se odškodné jen na znovuzřízení budovy, vystaví-li se, a vyplacení může býti žádáno teprve, je-li zabezpečeno, že peněz bude upotřebeno podle jejich určení. Tento doslov nasvědčuje tomu, že odškodného musí býti použito k tomu, by poškozená budova byla znovu vystavěna, takže jsou tu podmínky § 290 čís. 2 ex. ř., podle něhož jde o pojistné nezabavitelné. Na tom nemění nic skutečnost, že peníze byly složeny na soudě, neboť tím nepominul účel, jemuž zabavené peníze slouží a v podstatě zůstal i nárok proti soudu nárokem proti pojišťovně na vyplacení pojištěné sumy.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs jest v právu. Čl. 25 všeobecných pojišťovacích podmínek, jednajících o znovuzřízení budov a o zajištění reálních věřitelů, má dva odstavce, z nichž první upravuje případ, že budova bude znovu vystavěna, a stanoví, že v tomto případě platí se odškodné jen na znovuzřízení pojištěné budovy a na doplnění pojištěného příslušenství a placení odškodného může býti na pojišťovateli žádáno teprve, je-li zabezpečeno, že peněz bude upotřebeno podle jejich určení, kdežto druhý odstavec mimo případ, že má býti placeno bez oné záruky, upravuje případ, kde budova nebude znovu vystavěna, a stanoví, že, má-li v těchto případech býti placeno, může placení nastati jen se svolením oprávněných osob tam blíže uvedených. Podle stanov (pojišťovacích podmínek) nemusí tedy pojistné sumy býti upotřebeno, by poškozená budova byla znovu vystavěna neb opravena, neb aby příslušenství bylo doplněno, jakž § 290 čís. 2 ex. ř. předpokládá, nýbrž může býti vyplacena i bez veškeré jistoty a dokonce i v případě, že budova vůbec již nebude znovu vystavěna, z čeho plyne, že pojistná částka, o niž jde, podle § 290 čís. 2 ex. ř. není z exekuce vyňata. Bylo proto dovolacímu rekursu vyhověno a rozhodnuto, jak uvedeno, při čemž se k poznámce povinných, že exekuce příkázáním zabavené pohledávky k vybrání vůbec nesměla býti povolena, podotýká, že usnesení exekuci povolující nabylo právní moci a že, budou-li si činiti na zabavenou pohledávku nároky i jiné osoby, bude se poddlužníkovi řídit podle § 307 ex. ř.

Čís. 10534.

Požaduje-li pokladník obce na obci náhradu peněz za ni vydaných, musí především uvést a prokázat, že šlo o výdaje podle předpisů zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 14. února 1931, R II 27/31).

Žalobce byl pokladníkem žalované obce ve smyslu § 15 finanční novely (zák. čís. 329/1921) a měl vésti knihy a pokladnu a konati výplaty jen na poukaz starostův. Ve skutečnosti si tak nepočínal, nýbrž knihy